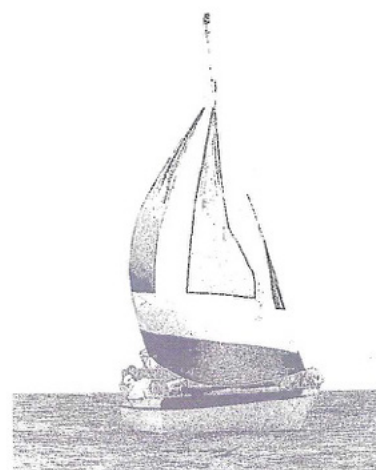
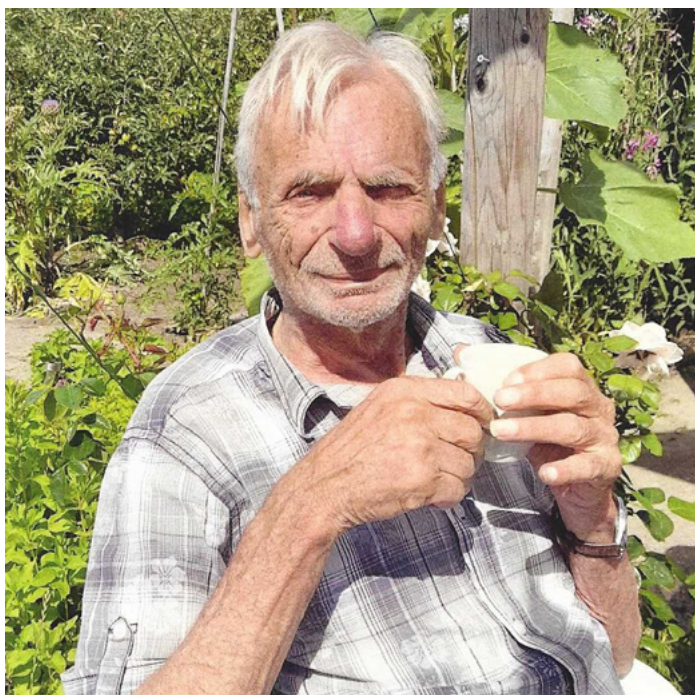

't Buitenblad

NIEUWSBRIEF VAN VERENIGING LANDSCHAPSBEHEER VLEUTEN - DE MEERN

Nr 70 zomer 2024

Daan van der Elst:
27 -12-1937 | 2-08-2024

Toespraak bij het afscheid van Daan van der Elst op 17 augustus 2024

door Dries Willems, voorzitter.

Op de Hof ter Weydeweg 1A in Vleuten staat een iconisch gebouw. Achter de stalen voorgevel is de Vereniging Landschapsbeheer Vleuten De Meern gevestigd. Wat heeft dit gebouw met Daan te maken, zult u denken. Nou, alles! Want toen het gebouwd moest worden, was Daan onze penningmeester. En om een gebouw van ruim 3,5

ton neer te zetten moest je wel verstand hebben van centjes en goed kunnen onderhandelen met aannemers en leveranciers. Samen met Tabbe heeft Daan de bouw van de Buitenplaats begeleid en ook een groot aandeel gehad in de afbouw van het als casco opgeleverde gebouw. Terwijl de aardappels voor de beide gezinnen op het vuur stonden te pruttelen, hadden Daan en Tabbe bijna dagelijks telefonisch overleg.

Daan had in die tijd ook een uniek boekhoudkundig systeem ontwikkeld waar hij apetrots op was. Het was zelfs zo uniek dat het nauwelijks

Inhoud:

Pag. 1 + 2:	Afscheid van Daan van der Elst
Pag. 3:	De Rugstreeppad
Pag. 4 + 5:	Van de Vergadertafel + van Acht-naar Queekhoven
Pag. 6 t/m 8:	Vervolg van Acht-naar Queekhoven en verslag viering 50-jaar LBVDM
Pag. 9: :	Ode aan het bestuur + oproep
Pag. 10 + 11	Foto's

Met dank aan diverse leden voor de foto's die in dit Buitenblad zijn geplaatst.
Foto's van het veldwerk zien? Klik [hier](#)
Foto's van bijzondere activiteiten zien? Klik [hier](#)

Bijdragen aan het Buitenblad zijn van harte welkom.
Mail deze naar aartr006@planet.nl
of wv@landschapsbeheervleutendemeern.nl

overdraagbaar was, wat hij natuurlijk onzin vond. Maar dankzij Daan is een hele gezonde financiële basis onder de Vereniging gelegd, waar we tot op de dag van vandaag van profiteren.

Vóór zijn functie van penningmeester was Daan jarenlang secretaris, met zeer volledige verslagen van de vergaderingen, die soms even lang waren als de vergaderingen zelf. Toen ik eens voorstelde om de bestuursvergaderingen eens per zes in plaats van vier weken te houden, was Daan daar mordicus op tegen. Het vergaderen, het besturen zat hem in het bloed. Maar ik denk dat niet alleen de bestuurlijke maar ook de sociale kant van het vergaderen een grote aantrekkingskracht op hem had. Want Daan was een sociaal dier bij uitstek: zeer behulpzaam als er iets fout ging. Een voorbeeld daarvan maakte ik mee op onze jaarlijkse veldtochten naar de Ardèche, waar we mijn zwager en schoonzus hielpen met het terugbrengen van het landschap in oorspronkelijke staat rondom het fraaie gebouw, een voormalige Moulinage. En dat betekende veel bomen en struiken verwijderen om oude muurtjes en watervallen aan de vergetelheid te ontrukken. Met een primitieve zaagmachine heeft Daan er vele kuubs hout doorheen gezaagd. Om dan 's avonds te bridgen met de slimmen, te boerenbridgen met de dommen en een goed glas whiskey te drinken.

Toen één van onze leden om gezondheidsredenen plotseling terug moest naar Nederland, was Daan de eerste die zijn vinger opstak om hem naar huis te brengen. Daar ging zijn vakantie. Samen hebben we ervoor gezorgd dat deze persoon de juiste medische en sociale zorg kreeg.

Landschapsbeheer heeft in de loop van haar 50-jarig bestaan heel wat leden gehad. Maar weinig leden hebben zo'n merkwaardige 'ballotage' tot een lidmaatschap gehad. Zoals Pim Compeer zijn vader Frans voorafging, zo ging zoon Anton vader Daan voor als lid van deze vereniging. Zo zoon, zo vader!

Daan werd lid in 2000 en trad al snel toe tot het bestuur. Daan had een brede blik: hij keek niet alleen naar de club zelf, maar ook naar de omgeving. Samen met Tabe was hij de enige die meeging naar bijeenkomsten buiten de vereniging, zoals nieuwjaarsrecepties van de natuurorganisaties, wijkbureau en bewonersorganisaties. Maar als je van lekker eten en drinken houdt, is dat niet zo vreemd natuurlijk. Over eten en drinken gesproken: hij regelde samen met zijn maatje Tabe de beroemde boerenkoolmaaltijden bij de start van het winterseizoen. Hij had een neus voor lekker eten!

Ook toen de dementie zich bij Daan had geopen-

baard, bleef hij nog lang naar de bestuursvergaderingen komen. Francien bracht hem, zo had ze even een middag voor zich alleen; wij brachten hem weer naar huis. Zijn inbreng werd minder en minder, maar zijn aanwezigheid stelden we erg op prijs.

Dat hij op 9 januari 2021 tot erelid van de Vereniging werd benoemd was een vanzelfsprekend eerbetoon aan zijn verdiensten. Een grote groep knotters was er in het veld getuige van dat Daan de Gouden Hiep werd overhandigd: de hoogste onderscheiding die je bij ons kunt ontvangen.

Uitreiking Gouden Hiep op 09-01-2021

Francien, Anton, Gerard en Emmeline, jullie mogen trots zijn op zo'n man en vader. Hij zal zijn streken wel gehad hebben, maar voor ons was hij een ijzersterk figuur, zowel in zijn bestuurlijke als sociale kwaliteiten. Daan hoorde bij de club, zoals de club bij Daan hoorde. Wát zijn we hem daar dankbaar voor!

Dries Willems

Met dank aan Hans v. A. en Tabe.

De Rugstreppad

Als jochie in korte broek hield ik er al van om met een schepnetje de polder in te gaan. Onder de vangst waren veelal kikkervisjes, salamanders en stekeltjes (stekelbaarsjes). Voor de geelgerande waterkever en de larve van de libel leerde ik al snel ontzag te hebben. Als puber in lange broek ving ik op vakanties in Luxemburg hazelwormen. Deze lijken op slangetjes, maar zijn pootloze hagedissen en volstrekt ongevaarlijk. Die hagedissen werden thuis in een terrarium gehouden. Waarschijnlijk toen al volstrekt illegaal. Als adolescent kocht ik in Utrecht aan de Vismarkt bij een gespecialiseerde zaak onder meer gordelstaarten (hagedissen uit zeer droge gebieden van Zuid-Afrika). Het levende voedsel voor deze rakkers moest ik zelf kweken; dat waren meestal meelwormen. Af en toe ont-snapte zo'n snelle rakker en waar ik ook zocht, nergens meer te vinden. Tot bij een vrouwelijk bezoek enkele weken later een ijselijke kreet vanuit het toilet kwam. Gelukkig, hij was weer terecht. Als bejaarde hebben dieren nog steeds mijn interesse; maar nu lopen en zwemmen de beesten bij mij vrij in de tuin rond. Geen reptielen, wel 5 soorten amfibieën, waaronder de rugstreppad. Eén exemplaar zit geregeld onder een goot van de deurmat. Ook in ons werkgebied kunnen we deze padden aantreffen. Daarom aandacht in dit Buitenblad voor de rugstreppad.

Epidalea calamita **Familie: Bufonidae**

Uiterlijke kenmerken:

Deze pad is gemakkelijk te herkennen aan de gele rugstreep en kan tot 10 cm groot worden. Hij heeft een droge, wrattige huid en geelgroene ogen. De rug is geelbruin of grijsbruin met groenige vlekken, vaak met rode of roodbruine wratten. De rugstreppad heeft kortere pootjes dan de gewone pad, waarmee hij zich niet huppert, maar rennend voortbeweegt. En dan kan hij wel 5 km per uur halen. Ook deze pad heeft gifklieren, die achter de ogen zitten en recht naar achteren wijzen. Sommige vijanden reageren sterk geprikkeld op het gif en spugen de pad snel weer uit. Maar bij veel natuurlijke vijanden echter richt het gif niets uit; zo staan bunzingen erom bekend soms veel padden te doden.

Voorkomen:

In Nederland zijn er 3 belangrijke verspreidingskernen: de duinen, het rivierengebied en de polders. Ook op de hogere zandgronden komt deze pad wel voor. Overdag zit de pad verstopt onder stenen, in een konijnenhol of in een zelf gegraven holletje. In de schemering wordt de pad actief en gaat op jacht. Volwassen padden eten kevers, regenwormen, springstaarten, spinnen, vliegen, mieren, duizendpoten. Maar alleen wanneer de prooi beweegt, wordt deze waargenomen. De larven leven van algen, hoewel er soms ook sprake is dat er een soortgenoot op het menu staat.

Voortplanting:

De rugstreppad begint pas laat aan de voortplanting. Zo rond half april trekt de pad vanuit de overwinteringslocatie (soms wel een meter diep onder de grond naar ondiep water. Eénmaal in het water aangekomen, laten de mannetjes, al zittende in het ondiepe water hun luide roep weerklinken. Het ratelende geluid is tot op een kilometer afstand te horen en trekt soortgenoten uit de wijde omgeving aan. Eitjes worden afgezet in snoeren, die tot 4000 eieren kunnen bevatten. Het type water, dat uitgekozen wordt, droogt meestal tijdens de zomer op. Risico is dan dat de larven verloren gaan. Maar het heeft ook voordelen: dat ondiepe water bevat heel weinig predatoren (vis, libellelarve) en het warmt snel op, waardoor de ontwikkeling van ei en larve snel kan gaan.

De rugstreppad staat op de Rode lijst en is beschermd volgens de wet Natuurbescherming. En dat betekent dat soms bouwprojecten vertraging oplopen....

Bronnen:

Grzimek: _Het leven der dieren – deel 5

Website van Ravon

Hans van Aartrijk

De larven

Van de Vergadertafel

Verslag van de bestuursvergadering
5 juni

De belangrijkste punten daaruit:

Ingekomen berichten

Er is een ode aan het bestuur geschreven door een onbekend persoon.

Strekking van het verhaal (elders in dit Buitenblad) is een welgemeend dankwoord voor de inzet van en de organisatie door het bestuur.

Ook zijn er nog wat andere bedankjes binnen gekomen. Het bestuur is blij met de positieve reacties.

Er is door Anafora tijdens de jubileumviering een bon afgegeven voor een lunch voor 8 personen. Besloten is om die te besteden op 28 augustus en iedereen uit te nodigen die betrokken is bij de organisatie en voorbereiding van het evenement. Dit gaat op 28 augustus plaats vinden.

Zomerprogramma

Er is een dag gewerkt met Rabobank medewerkers. Deze dag is soepel verlopen. Wel de volgende keer beter communiceren over de werktijden zodat mensen zich daar op in kunnen stellen. Gekeken wordt of we dit niet vaker kunnen organiseren. Dat is wellicht ook een manier om aanwas te creëren.

De contracten met het Utrechts Landschap met betrekking op het werk op de Kievit zijn ontvangen. Er moet nog getekend worden en dan kan de factuur de deur uit. Het voornaamste verschil met de oude situatie is dat er een vergoeding voor de Kievit is opgenomen en dat UL vanaf nu zelf voor afvoer van hooi gaat zorgen.

Houtverkoop

Ruud kan geen klanten vinden voor

de grote hoeveelheid aan Wilg die gekloofd op de Buitenplaats ligt. Eerder hebben we besloten dat een klant niet meer dan 6 kuub geleverd krijgt. We besluiten dat dit niet meer voor Wilg geldt waardoor wij een vaste klant voor deze houtsoort meer kunnen leveren.

Het hout halen uit het veld is zoals het er nu uitziet voorlopig niet mogelijk. Er valt te vaak en te veel regen. Het kloven ligt al sinds eind mei stil. Een uitzonderlijke situatie. *(Inmiddels is al het hout uit het veld gehaald en is het kloven weer opgestart.)*

Cursus met zeis maaien

Dries is op cursus geweest om de fijne kneepjes te leren voor het werken met een zeis.

Hij is er erg enthousiast over de maaimethode en vraagt zich af of er niet meer leden zijn die dit zouden willen leren. De nadelen zijn: meer mensen nodig (meer werk) en het wetten en haren (scherp houden) van de zeis is niet makkelijk.

De voordelen: rustgevend, beter zicht op nesten en vogels en een nat terrein is ook geen probleem.

Er is besloten een oproep in het Buitenblad te plaatsen zodat leden zich op kunnen geven. Dat kan op zeis.nl.

Evaluatie jubileum

Sommige onderdelen tijdens de dag voor relaties en (oud)leden zijn volgens Dries niet zo goed geslaagd en andere zijn juist weer erg goed geweest. Met name het deel met de sprekers was rommelig en er de reacties waren divers. De oud leden waren zonder uitzondering enthousiast en de borrel was gezellig.

De film was indrukwekkend qua beeld, geluid en de ingesproken teksten en werd met enthousiasme ontvangen. Jammer was dat er iets te weinig aandacht was voor

het werken met machines. Hans is gevraagd kleine aanpassingen te doen. *(Dat is inmiddels gedaan en de definitieve film is te bewonderen via onze site).*

De werkzaamheden voor de film blijken achteraf toch te laag ingeschat en filmmaker heeft een verzoek ingediend extra kosten in rekening te mogen brengen. We hebben deskundigen gevraagd om in te schatten wat de film zou mogen kosten en zijn tot de conclusie gekomen dat we ook met de extra rekening waar voor ons geld hebben gekregen. Daarom gaan we akkoord. Jammer is dat we daar geen rekening mee hebben kunnen houden bij de gehonoreerde subsidieaanvraag bij het Initiatievenfonds van de gemeente Utrecht.

De QR code voor de wandeling in de Buitenhof is aangebracht op het bord voor de Buitenplaats. Deze code geeft toegang tot de teksten en foto's tijdens een wandeling in die Buitenhof. Er zal nog een artikelje voor de VAR gemaakt worden voor extra publiciteit.

Op 18 mei waren er 47 deelnemers aan de excursies op de Marker Wadden. Het vervoer kon niet beter en ook het weer was prachtig. De afsluiting in de Kloosterhoeve was ook uitstekend. We waren daar een uur te vroeg maar het personeel schakelde direct en zorgde er voor dat we toch op een terras konden zitten. Het diner was een prima afsluiting van twee prachtige dagen.

Nalatenschap Jan Grimbergen

Alle formaliteiten rond deze nalatenschap zijn afgerond en niets stond het uitbetalen van de erfenis van Jan meer in de weg. Inmiddels staat het bedrag op onze rekening. Omdat wij onder de goede doelen vallen hoeven we over het aanzienlijke bedrag geen belasting te

betalen en kunnen wij er een goede bestemming voor zoeken. Jan's familie heeft wel verzocht hen te laten weten wat die bestemming is. Dries wil ze een keer uitnodigen voor een bezoek aan de Buitenplaats.

Uitlenen gereedschap

Henny heeft een verzoek gekregen van een (bekende) buitenstaander om handgereedschap te mogen lenen. Dat heeft hij toen geweigerd maar vraagt nu toch aan de vergadering of we aan dit soort verzoeken kunnen voldoen. Na overleg is besloten dat dit enkel voorbehouden is aan leden.

Bosbeheer buiten ons werkgebied.

Via onze smid Robert is de vraag binnen gekomen of wij bereid zijn

in de buurt van Nunspeet een stuk bos in het bezit van een particulier te onderhouden. Op het terrein ligt veel hout dat weer als een vergoeding zou kunnen dienen. Na overleg is besloten dat de afstand te groot is en het werk eigenlijk ook niet in het winterprogramma past. We gaan dit dus niet doen.

Agria's

De beide Agria's hebben de afgelopen 4 jaar aan onderhoudskosten 7000 euro gekost. Op dit moment zijn er twee messen aan vervanging toe. Die kosten 275 euro per stuk. Henny vraagt zich af of we dat nog moeten uitgeven. Wellicht is het beter afscheid van deze apparaten te nemen en er nog een Ferrari bij aan te schaffen en daar weer een

bijdragen van de STITU voor aan te vragen. De vergadering besluit dat we in principe voor een tweede Ferrari kiezen. Henny gaat een offerte en een bijdrage van het STITU aanvragen.

(Na de offerte en toezegging van de STITU om van de benodigde 10750 euro 6000 euro te doneren is besloten een tweede Ferrari te bestellen. Uiteraard zijn wij erg blij met de toezegging van de STITU.

De bestelling loopt en naar verwachting is de nieuwe machine eind september beschikbaar. De beide Agria's worden ingeruild.)

Dat was het, volgende vergadering 28 augustus.

Tekst: Henny

Van Acht-naar Queekhoven

Zoals bekend kunnen niet alle stammetjes hout, die in het winterseizoen gezaagd worden, meegenomen worden. Oorzaak is de drassige toestand van weiland en kade. In "normale tijden" is het hout uiterlijk in de maand juni wel uit het veld gehaald. Dit voorjaar was echter uitzonderlijk nat. Een eerste houtproject Vlooswijk werd 2 keer afgelast, omdat het risico op vast komen te zitten in de natte grond te groot was. Op 10 juli was het dan eindelijk zo ver. Bij Vlooswijk in Achthoven lagen nog 2 stapeltjes met els, es, meidoorn,

hazelaar en wilg.

Ook de koeien hadden het hout ontdekt. Evenals vorig jaar was het voor het sportieve deel van de kudde een must om wat rolronde blokken in de sloot te krijgen. Negen leden konden de humor ervan wel inzien. Met sloothak en sleurijzer konden we met wat moeite een 7-tal weer op het droge krijgen.

Ook het hout – es en els – op de Vitenskade liet wat langer op zich wachten: boer De Jong had nog niet gemaaid. Evenals bij boer Vlooswijk kwam Trecker hier goed van pas. Zes leden merkten opnieuw dat deze kade best wel lang is.

Tour de force is het ophalen van stammen uit Queekhoven. Na wat overleg werd besloten de laatste 3 dagen van juli dit te organiseren. Op maandag de 29e bleek de aanhanger echter niet rijvaardig: achteropkomend verkeer werd niet gewaarschuwd bij remmen en verandering van rijrichting. Een

test met het kleine aanhangertje gaf hetzelfde probleem. Oorzaak van het euvel lag dus bij de vrachtwagen. Zonder aanhanger werd met 4 man vertrokken. Aangekomen bij het Zandpad voorbij Maarsen bleek de weg afgesloten richting Breukelen. Noodgedwongen moest er dus een omweg genomen worden. Via een toeristische route langs Breukelerveen, Oud-Loosdrecht en Nieuwersluis kwam men rond 10.00 uur bij Zadelhoff aan. Sjaak R. – op de fiets vertrokken – was intussen op de hoogte gebracht

hout uit het bos aan het slepen. Zo'n 2 kuub had hij al over het hek gedeponerd.

Een eerste rit met hout – es, els, meidoorn, vlier, esdoorn en eik – werd over Loenen, Breukelen en de A2 weggebracht. Dat bleek geen eenvoudig ritje. De gealarmeerde Henk en Henny wisten het euvel snel te duiden: een kapotte zekering onder een stoel.

De 30e dreigde het nog warmer te worden en werd er besloten een uurtje vroeger te beginnen. Ook weer met 5 man werd er gebuffeld en getranspireerd. Al met al werd het toch nog een lange werkdag. De 31e werd in petit comité het reste-

rende hout opgehaald. Omdat er ook weer vroeger werd gestart, kon de eerste vracht al voor negenen terug naar de Buitenplaats. De website “afsluiting Zandpad” meldt dat verkeer noord-zuid is toegestaan, dus nu werd die route genomen. Dat scheelde in ieder geval veel toeristisch verkeer en opgedraaide bruggen. En zo is toch redelijk snel en voor augustus het hout uit het veld!

Met dank aan alle sjouwers en tillers!! In willekeurige volgorde: Lange Hans, Tom, Jan G. Jan van P., Sjaak R., Cok, Krijn, Wilfred die in 5 dagen ruim 50 kuub naar de Buitenplaats brachten. Nu nog wat zaag- en kloofwerk en

dan naar de klanten.....

Tekst: Hans van Aartrijk

Verslag van de viering van het 50-jarig jubileum: de voorbereiding

Voor deze festiviteiten is er op 8 mei nog een korte vergadering geweest waarin de organisatie het hoofdonderwerp was. Iedere “portefeuillehouder” gaf een uiteenzetting van de stand van zaken over hun deel van de viering en ledenuitstap naar de Marker Wadden. Gelukkig lag alles op schema.

En nadat we daar als bestuur zo'n jaar met de voorbereiding druk waren geweest was het de 17e en 18e mei dan eindelijk zover: we konden de vruchten van al dat werk in de praktijk zien. Maar daar ging wel een flinke voorbereiding aan vooraf:

Enkele praktische zaken die voor de festiviteiten geregeld moesten worden zijn het vervaardigen van een folder waarin de geschiedenis van de vereniging uitgebeeld is. Daarmee zijn enkele leden bezig geweest: Hans van Zuylen stelde zijn tekeningen en tekenvaardigheid ter beschikking, Franka had het idee voor een opzet gemaakt en Henny heeft zijn grafische kennis en vaardigheden ingebracht om deze in een folder te verwerken.

Ook zijn er spelden gemaakt die ieder lid heeft gekregen en nog een paar strandvlaggen die op de 17e

in het groen langs de toegangsweg werden geplaatst.

Mary, de partner van Henny, heeft ons logo op aantal berkenschijfjes geschilderd die als medailles uitgereikt werden aan de deelnemers aan de zaagwedstrijd. Daarnaast heeft Coen nog een mooie paddestoel gemaakt uit hout om als hoofdprijs uit te reiken aan de winnaars.

Voor de zaagwedstrijd heeft Hans van Zuylen nog een van zijn buurman geleende zaagbok opgeknapt.

De verwachting was dat we 24 oud-leden en zo'n 75 leden deels met partners en genodigden konden verwelkomen.

De oud-leden en de aanwezigen leden kregen een door een cateringbedrijf prima verzorgde lunch aangeboden. Alles wat zij ons die dag hebben geserveerd was overigens prima verzorgd.

Vermeldenswaardig is zeker de inzet van iedereen om hier een succes van te maken: Hans van Aartrijk en Franka hebben alle mogelijke moeite gedaan om zoveel mogelijk oud-leden op te sporen.

Truusje is zeer betrokken geweest bij de vervaardiging van de film en heeft er bovendien voor gezorgd dat Job

Cohen, haar zwager, op een prachtige wijze de teksten heeft ingesproken. Als je die film nog niet hebt gezien of nog een keer wilt zien: kijk op landschapsbeheer-vldm.nl waar op de homepage een link staat naar de film.

Oók vermeldenswaardig: de niet aflu- tende inzet van Dries, die de inspira- tor achter dit evenement is en ons, als bestuur, steeds achter de broek heeft gezeten om alles op tijd te regelen. De taken waren daarbij als volgt verdeeld: Piet zorgde voor de bus en de boot naar de Marker Wadden en de ontvangst daar, Ruud zorgde voor de catering en Henny voor de te huren spullen en technische kant waar dat nodig was. Hans van A. en Franka bemoeiden zich ook met de publiciteit en het benaderen van de genodigden en oud-leden. Dries zorgde voor het uitnodigen van sprekers en gidsen en wat niet nog meer.

De praktische kant begon op zaterdag de 11e met het schoonmaken van de Buitenplaats.

Nadat in de week daarop de nodige huurspullen binnen waren gekomen konden die op donderdag de 16e geplaatst worden waarbij er veel aandacht was voor het vertonen van

de film die speciaal ter gelegenheid van dit jubileum is gemaakt. Daarvoor moest de ruimte zo donker mogelijk worden gemaakt. Omdat dit al eerder is gedaan met grote zeilen voor de herdenking in 2018 van Reint Klein Beekman, de oprichter van onze vereniging, konden deze weer

tevoorschijn gehaald en opgehangen worden.

Verder is er een tent van 5 x 10 meter in elkaar gezet voor vooral de lunch met de oud-leden, een podium geplaatst. Het geluid en het filmscherm voor de filmvertoning op de vrijdag werd verzorgd door Otto die dit wel

gewend is van zijn hobby: als diskjockey muziek draaien. De opbouw ging in overleg met Hans den Hartog die de film vervaardigd heeft. De benodigde apparatuur is ook op de donderdag geplaatst en getest.

En op de vrijdag heeft Otto op uitstekende wijze de onderdelen waar nodig aan elkaar gepraat.

De festiviteiten

startten om 12.30 uur met de ontvangst van de oud-leden door Franka en Hans, die ook daarna alle overige genodigden en leden opvingen.

De oud-leden werden onthaald in de tent en na een welkomstwoord door

Dries konden velen hun kennismaking vernieuwen en de aangeboden lunch nuttigen. Tussendoor kwamen we tot de conclusie dat dit een erg gezellig deel van het programma was met als bonus enthousiaste oud-leden. Dat maakt alle inspanningen het de moeite waard!

Om 14.00 uur begon het officiële gedeelte met het welkomstwoord van Dries, onze voorzitter waarna de jubileumfilm werd vertoond. Prachtig gemaakt door Hans den Hartog en met door Job Cohen even prachtig ingesproken tekst. Echt een bijzonder goed beeld van het werk van de vereniging.

Vervolgens vertelde Adriaan Geuze

over het ontstaan van het Maximapark en wat daaraan allemaal voorafging en nodig was.

Als intermezzo werd er in paren gestreden om de door Coen beschikbaar gestelde trofee waarbij er met

behulp van een grote zaag zoveel mogelijk blokjes van wilgenstammen gezaagd moest worden. Dit alles onder de begeleiding van o.a. de Lumberback Song van Monty Python en de Zagen Zagen Wiede Wiede Wagen uit het kinderrepertoire. Wie kent het niet?

Na de eerste afvalronde streden de besten om Coen's begeerde paddenstoel.

Uiteindelijk bleken de vrouwen het meeste stukken afgezaagd toe hebben. Bertheke (oud lid) en Gria (nieuw lid): gefeliciteerd. Alle deelnemers kregen de door Mary beschilderde medailles.

Volgend evenement was een door Tabe geïntroduceerde samenspraak die door Jacqueline prima werd begeleid. Zeker als je bedenkt dat dit voor haar volkomen nieuw was. Thema was "Goed Landschapsbeheer kan niet zonder duurzaam Waterbeheer".

Deelnemers waren Ivo Brautigam, directeur en Hein Pasman, manager natuur en landschap van Landschap Erfgoed Utrecht, Erwin Reebergen van de gemeente Utrecht en Gerda Oskam van Water Natuurlijk.

Het laatste uit het officiële programma was de aankondiging van een digitaal te volgen wandelroute door de Buitenhof. Deze is voor iedereen beschikbaar. Op het informatiebord bij de ingang van de Buitenplaats zit een QR code. Scan die in en je krijgt de aanwijzingen op je telefoon. Er wordt met een speciale app uitgelegd wat er te zien is tijdens de wandeling in de Buitenhof en ook de rol van Landschapsbeheer in het gebied. Die kunnen onderweg op je telefoon

beluisterd worden. Na het officiële gedeelte kon de gezelligheid losbarsten.

Meer foto's op pagina 10 en 11. Heb je zelf nog mooie foto's dan kun je die ook uploaden via de link op die pagina's.

Al met al een geslaagde dag waar we met genoeg op terug kunnen kijken.

Op naar de volgende 50 jaar.

Verslag van de viering van het 50-jarig jubileum: dag 2.

Wie had dat gedacht: een schitterende dag qua weer om ons te vermaken op de Marker Wadden. De weersverwachting was echt niet zo goed als het uiteindelijk en gelukkig voor ons wel was. Dat was een behoorlijke meevaler.

Die dag begon om 10 uur met het verzamelen bij de Kloosterhoeve in

Harmelen.

Daar werden we verrast met koffie en een heerlijk gebakje. Het leek wel feest!

Nadat iedereen dit genuttigd had stond inmiddels de bus al voor de deur en konden we instappen. Via een toeristische route door de polder kwamen we ruim op tijd aan bij de opstapplaats voor de boot.

Op die boot van Natuurmonumenten was voldoende ruimte om lekker te zitten tijdens de tocht. Na een half uurtje kwamen we aan op het bezoekerseiland.

In 2015 ben ik er al eens eerder geweest maar wat er nu aan gebouwen en faciliteiten zijn is niet meer te vergelijken. Natuurmonumenten heeft nu een haven, waar je twee nachten mag blijven liggen, een prachtig res-

taurant en verschillende huisjes neer laten zetten. Al met al een klein dorp. Ook de natuur is veel uitgebreider dan destijds in 2015. Toen waren er ook minder eilanden. Het was toen allemaal nog maar net van de grond gekomen, letterlijk. Overigens zijn wij destijds van Hoorn vertrokken met een zeilboot (de Schuttevaer).

Nadat we ook daar weer koffie en gebak voorgeschoteld kregen werden we rond 11.45 uur in 4 groepen verdeeld die ieder met een eigen gids/verteller. Onderling werd er door sommigen een wedstrijd gehouden wie de meeste vogels gespot had. Die toch betrekkelijke nieuwe natuur is werkelijk heel bijzonder. Vooral het aantal soorten vogels is indrukwekkend. Het is een manier om een dode plas water weer nog leven te schenken en dat geldt natuurlijk ook voor het onderwaterleven.

Na de wandeling werd er weer verzameld in het restaurant. Om 16.30 vertrok de boot weer naar Lelystad. Onderweg zat bijna iedereen op het bovendek van het zonnetje te genieten. In de haven stond daar vol ongeduld de bus op ons te wachten. Na een voorspoedige tocht arriveerden we bij de Kloosterhoeve om daar met enige vertraging plaats te kunnen nemen op het terras. Omdat het weer bleef meewerken zaten we daar prima. Daarom smaakten de drankjes extra goed.

Na enige tijd konden we zaal "De Hooiberg" betreden waar we weer aan alle kanten verwend werden met lekkere gerechten en drankjes. Tus-

sendoor ging er nog soep over een van de gidsen heen. Gelukkig kon de bediening nog wat schone kleding voor hem vinden.

Na een afsluitend woordje van onze voorzitter Dries kon je thuis terug gaan kijken op een prachtige en interessante dag.

De organisatoren van de dag, Piet (Marker Wadden en de busrit) en Ruud (de Kloosterhoeve) worden hartelijk bedankt voor hun inzet. Op naar de 100 jaar! Maar voordat het zover is kun je nog nagenieten en herinneringen ophalen als je de foto's weer ziet: klikt hier daarvoor.

Tekst beide verslagen: Henny

Ode aan het bestuur

Op weg van de bus naar de boot kwamen twee leden naast elkaar te lopen. Hoi, ga je ook naar de Marker Wadden? Ja, ik kijk er naar uit. Fantastisch dat het bestuur dit voor ons heeft bedacht! Wat vond jij van Piets optreden in de bus? Grandioos dat hij 3 groepen op hun politieke kleur/voorkeur heeft ingedeeld. Geen 4 maanden onderhandelen voor nodig' En dat hij de krentenwegge mee naar huis had genomen om er lekker van te smullen; maar toch een beetje te groot bleek te zijn voor hun tweetin. Dus vroeg hij aan zijn vrouw waar het rolmaatje lag en ging 56 exact dezelfde sneetje uitmeten en snijden. Dat kun je wel aan een onderwijzer overlaten. Die gaat niet voor een zesje, maar... jammer dat er geen roomboter op zat.

Het gesprek kreeg meer en meer het karakter van de mopperkonten Statler en Waldorf.

Op de terugreis zaten zij op het dek naast elkaar genietend van het mooie uitzicht en de zon in het gesprek ging verder waar het geëindigd was. Mooi hé, het eiland. Ja maar en het gemopper ging verder, het leek mij een beetje georkestreerd door Natuurmonumenten. Baardmannetjes waren er niet, alhoewel volgens de gids zij er donderdag wel waren. En verdomd, na een kwartier streek er een neer in het riet. De kokmeeuwen zaten netjes aan de waterkant te wachten, het kwikstaartje bleef heel lang zitten. Maar helaas de geoorde futen zwommen iedere keer uit beeld. Maar het was wel heel mooi, jammer dat wil de witte Roepie-roepie, de zwarte Roepie-roepie, de Drietenige Poelifinario, de Kroet en de Bhrami niet hebben gezien. Ik ga miin lidmaatschap van Natuurmonumenten opzeggen, zei Statler.

Wel schijnt iemand de Driepotige Geelgeklepte Horlepiep te hebben gespot. Een invasieve exoot, niet benaderen, niet ringen, Gewoon Over verbazen en van genieten.

Toen vroeg Statler wat Waldorf van het bestuur vond. Laten we beginnen met Ruud, een voortreffelijk secretaris, de catering en het diner geregeld als een Maitre d'hotel, maar..... ook een beetje een clown, (zenuwen) maar sinds hij een elektrische fiets heeft gaa hij als een speer en is nu altijd op tijd bij de bestuursvergaderingen.

Truusje, in haar nopjes als het trekker meisje, buitengewoon sociaal, en sinds haar benoeming tot Knotter van het jaar, extra ingespannen bij de regie en de productie van de film. Resultaat een fantastisch scenario en een voorbeeld voor de toekomstige leden van de vereniging. En een fantastisch, in samenwerking met Hans den Hartog eindresultaat. En vertel ons eens, wie krijgt haar zwager zo gek om de voice-over te doen.

Piet ja, wij hebben hem al genoemd. Heeft moeite met de vrijdaggroep, maar een man waar je op kunt bouwen, organisator, reisleider, reisbureau-directeur, waar je graag in de klas zou willen zitten. Alles tot in de puntjes geregeld, oplossend en problemen niet uit de weg gaand.

Hans, ja onze superbelangrijke winterprogramma-man. Enkele jaren geleden al geanticipeerd op dit Gouden feest door de aanschaf van zijn Gouden Kia. Of zoals hij vaak zegt dan weten jullie dat ik op de klus ben. Voor het feest heeft hij zich ook ontplooid als een Sherlock Holmes, als een detective, om alle {oud} leden op te sporen. Maar ook sommelier. En vergeet Franca niet, onmisbaar voor ons allemaal.

Henny, een verhaal apart, binnengehaald om als knotter te starten, maar stond na 2 minuten alweer onderaan de trap. Niets voor mij, maar wat wel wat voor hem is/was daar plukken wij iedere week de vruchten van, penningmeester, subsidie-aanvrager, dranken en koeken-man, mecaniciens, (bijna) alleskunner, monteur, gouden handjes en goud waard voor de vereniging, en wij zullen nog wel dingen vergeten, een bescheiden man met een groot en bijzonder hart voor de vereniging. Ook in de opbouw van donderdag en vrijdag toonde hij zich weer een meester. Zijn werkplek is zijn tweede (t)huis.

Dries, ja Dries, een verhaal apart een draaiboek-schrijver, een begenadigd spreker, een onmishare uorzitter voor onze vereniging, een delegeerder, creatief veeleisend, nooit zenuwachtig tot afgelopen donderdag. Voor de zekerheid zijn draaiboek nog een keer doorlopend, de puntjes op de i zetten. En vrijdag schitteren tijdens de plechtigheid. Een man waar je haast geen nee tegen kunt zeggen, dat weten we maar al te goed. Statler en Waldorf keken elkaar nog eens aan; Waarom moe(s)ten wij altijd zo negatief zijn. Er is door het bestuur verschrikkelijk veel werk verzet, met een schitterend resultaat, ze kregen een daverend en staand applaus bij het afsluitende diner. Twee jaar je voor zoiets inspanssen verdiend heel, heel, heel, veel, veel, veel waardering.

Chapeau, Chapeau, Cheers, Cheers
Alle leden en partners/aanhang.

Oproep:

*Wil je ook wel eens leren werken met een zeis en overgaan op het edele handwerk?
Dan kun je je opgeven bij Ruud of zeis.nl.
De kosten zijn voor de penningmeester als je je geleerde maaikunsten ook in wilt zetten voor de vereniging.*

Meer foto's kun je zien door [hier](#) te klikken

Meer foto's kun je zien door [hier](#) te klikken

